

Sygn. akt IV U 65/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2015r. w S.

odwołania K. R.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 19 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. R.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala iż K. R. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym za okres od 23 września 2014r. do 30 listopada 2014r.,

II. w pozostałej części umarza postępowanie,

III. zasądza od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz K. R. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 65/15 UZASADNIENIE

Decyzją z 19 listopada 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie przepisów ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników przyznał K. R. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 23 września 2014r. do 30 września 2016r., jednocześnie zawiesił wypłatę części uzupełniającej renty w 50% z powodu prowadzenia przez ubezpieczonego działalności rolniczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. R. zaskarżając ją w części dotyczącej zawieszenia w 50% części uzupełniającej renty. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że wbrew twierdzeniom organu rentowego od początku 2014r. nie prowadzi działalności rolniczej, gdyż nie pozwala mu na to stan zdrowia. W sierpniu 2014r. przeszedł operację kręgosłupa, przez co jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym i z tego tytułu jest uprawniony do renty. Nie tylko nie może pracować, ale mu trudności z jakąkolwiek aktywnością, w tym z założeniem skarpetek

i zawiązaniem buta. Wskazując na powyższe ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że przysługuje mu prawo do wypłaty części uzupełniającej renty (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5).

Na rozprawie w dniu 16 października 2015r. pełnomocnik ubezpieczonego popierał odwołanie w zakresie dotyczącym prawa do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej za okres od 23 września 2014r. do 30 listopada 2014r. (protokół rozprawy z 16 października 2015r. k.9v – minuta 1 nagrania).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. R. jest wraz z żoną M. R. właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni około 1,5 ha położonego w miejscowości K. G. gmina D. (akty notarialne nabycia nieruchomości rolnych w drodze umowy darowizny i umowy sprzedaży oraz zaświadczenie Urzędu Gminy D. z 1 lipca 2014r. k.11-16 akt rentowych).

W dniu 30 września 2014r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k.1 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, który w orzeczeniu z 23 października 2014r. uznał ubezpieczonego za okresowo całkowicie niezdolnego pracy w gospodarstwie rolnym od 23 września 2014r. do września 2016r. (wypis z orzeczenia lekarza rzeczoznawcy KRUS z 23 października 2014r. k.32 akt rentowych). W oparciu o powyższe orzeczenie decyzją z 19 listopada 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 23 września 2014r. do 30 września 2016r., jednocześnie zawiesił w 50% wypłatę części uzupełniającej renty wskazując na prowadzenie przez ubezpieczonego działalności rolniczej (zaskarżona decyzja z 19 listopada 2014r. k.38 akt rentowych).

W dniu 29 grudnia 2014r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o podjęcie wypłaty części uzupełniającej renty. Do wniosku ubezpieczony załączył umowę dzierżawy nieruchomości rolnych z 29 grudnia 2014r., na mocy której wydzierżawił posiadane nieruchomości rolne na okres 10 lat (wniosek o podjęcie wypłaty części uzupełniającej renty oraz umowa dzierżawy nieruchomości z 29 grudnia 2014r. k.40-42 akt rentowych). W rozpoznaniu niniejszego wniosku decyzją z 13 stycznia 2015r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do wypłaty części uzupełniającej renty od 1 grudnia 2014r. do 30 września 2016r. (decyzja z 13 stycznia 2015r. k.46 akt rentowych).

Od dłuższego czasu – jeszcze przed 2014r. ubezpieczony zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Było to spowodowane stanem zdrowia ubezpieczonego. Ubezpieczony cierpi na schorzenie kręgosłupa – zespół wąskiego kanału kręgowego na poziomie L4-L5, L5-S1, przepuklinę dysku L5-S1 i L4-L5, a także zespół korzeniowy lewostronny, które uniemożliwia mu wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym. W dniu 20 sierpnia 2014r. ubezpieczony przeszedł operację polegającą na odbarczeniu kanału kręgowego (karta informacyjna z leczenia szpitalnego k.28-29 akt rentowych). Stan narządu ruchu stanowił podstawę uznania ubezpieczonego przez lekarza rzeczoznawcę KRUS za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym od 23 września 2014r. do 30 września 2016r. (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRS z 23 października 2014r. k.27 i 32-33 akt rentowych). Żona ubezpieczonego M. R., pozostająca we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym, jest rencistką i podobnie jak ubezpieczony nie prowadziła na posiadanych gruntach działalności rolniczej. Do chwili ustalenia prawa ubezpieczonego do renty rolniczej małżonkowie utrzymywali się ze świadczenia otrzymywanego przez M. R. (zeznania świadków: M. R. k.10 – nagranie od minuty 11 do 16, B. P. k.10-10v – nagranie od minuty 16 do 20, J. K. (1) k.10v – nagranie od minuty 20 do 26 oraz zeznania ubezpieczonego k.11 – nagranie od minuty 27 do 28 i k.9v – nagranie od minuty 3 do 7).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. R. okazało się uzasadnione w zakresie w jakim wnosił on o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że przysługuje mu prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej za okres od 23 września 2014r. (data początkowa prawa do renty) do 30 listopada 2014r. W odniesieniu do okresu po 30 listopada 2014r. roszczenie ubezpieczonego zostało zaspokojone na skutek decyzji organu rentowego z 13 stycznia 2015r. przyznającej mu prawo do wypłaty części uzupełniającej renty od 1 grudnia 2014r. (vide: ustalenia faktyczne).

Zgodnie z art.28 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) wypłata renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art.28 ust.4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwego wniosku, że ubezpieczony jako rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu powyższy przepis nie reguluje wyczerpująco sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, kiedy należy uznać, że rencista nie prowadzi już działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż rencista lub jego małżonek jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że rencista ten nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą - pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389). Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że już przed 2014r. ubezpieczony zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej do czego zmusił go stan zdrowia – schorzenie kręgosłupa. W 2014r. stan zdrowia ubezpieczonego uległ pogorszeniu do tego stopnia, że w dniu 20 sierpnia 2014r. przeszedł on operację kręgosłupa. Następstwem powyższego było wystąpienie przez ubezpieczonego z wnioskiem o rentę rolniczą, która została mu przyznana na okres od 23 września 2014r. do 30 września 2016r. W ocenie Sądu - wobec uznania ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym – brak jest podstaw do kwestionowania twierdzenia ubezpieczonego, że jeszcze przed ustaleniem prawa do renty zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Twierdzenia te znajdują potwierdzenie nie tylko w dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, ale również w spójnych i logicznych zeznaniach w/w świadków, w tym żony ubezpieczonego, jego sąsiadki – B. P. oraz znajomego J. K. (2), którzy potwierdzili, że już od dłuższego czasu przed zgłoszeniem wniosku o rentę ubezpieczony – z powodu złego stanu zdrowia – nie był w stanie pracować w gospodarstwie rolnym. (...) rolniczej nie prowadziła również żona ubezpieczonego M. R. sama będąca rencistką. W świetle przedstawionych okoliczności nie ma żadnych podstaw do uznania, że w okresie od 23 września 2014r. do 30 listopada 2014r. ubezpieczony prowadził działalność rolniczą, a skoro tak to nie istniała podstawa do zawieszenia wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.47714§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

Wobec zaspokojenia przez organ rentowy w decyzji z 13 stycznia 2015r. roszczenia ubezpieczonego o wypłatę części uzupełniającej renty za okres po 30 listopada 2014r., w tym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu na podstawie art.47713 kpc – pkt II wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uregulowaną w art.98§1 i 3 kpc Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – pkt III wyroku.